MV-NU

JAARGANG 21, NUMMER 2
MEI 2004

VOOR EEN LEVENDE KERK: MARIENBURGVERENIGING

Twee sporen

Een spoor naar de toekomst
heet een nog recente notitie
van de Acht Mei Beweging
over een 'nieuwe opzet'.

Een dubbele 'frontstelling':
kerk-kritisch zijn én
de christelijke traditie verbinden
met maatschappelijke vragen.

De organisatie van de AMB
mag dan wel opgeheven zijn;
de beweging leeft voort in de
harten en zielen van veel mensen.

Ze willen de kerk hervormen
én het aanschijn van de aarde
vernieuwen
vanuit de tekenen van de tijd
in het spoor van Jezus.

De AMB maakte zich sterk
voor de dienst aan de wereld,
de MV zocht meer het spirituele:
twee sporen naar één doel.

De MV wil zich nu ook
meer richten op de maatschappij
en zich sterk maken voor
dit kostbare erfgoed van de AMB.

Alleen samen met nieuwe leden
die gevoel en talent hebben
voor maatschappelijke vragen
kunnen we dit spoor opzetten
en ontwikkelen.

Redactie

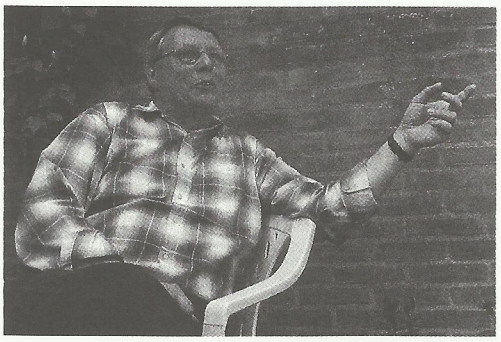
Interview met Dominicus Ignatius Brügemann

Wat een mooie namen
Ja, en daar mag ik dus mee door het leven gaan. De naam Brügemann is van Duitse oorsprong, maar dat zegt niet zo veel over mij. Ik ben gewoon iemand die al jaren in Hoogeveen woont (lacht). Dominicus was natuurlijk de stichter van een orde, evenals Ignatius. Het is inderdaad wel bijzonder om namen te dragen, waarin een heel stuk verleden doorklinkt en tegelijk ook een stukje spiritualiteit....

Het is een klus, maar ik doe het met vreugde

Herken je jezelf daarin?
Ja, duidelijk. Van tijd tot tijd denk ik na over het geloof. En dan vraag ik me af: waarom doe ik dat? Het zit in me. Ik kan het gewoon niet laten en het laat me niet los. Al jaren doe ik mee in het DOLP- team. Daar ben ik nog steeds heel enthousiast voor.

DOLP. Wat is dat?
Het is de afkorting voor: Diensten Onder Leiding van Parochianen. Er is in de regio waar ik woon (Hoogeveen, Meppel en Beilen) al jarenlang een werkgroep actief die voor de drie parochies vieringen verzorgt en die draait met de pastores mee in het rooster. We doen dat niet als een soort vervanging van de priester, maar gewoon als leek. Het gaat ons eigenlijk zo goed af, dat het nieuwe mensen bijna afschrikt om er ook aan mee te doen (peinzend): zo heeft elk voordeel zijn nadeel...

"Die praktische inslag neem ik mee als ik voorga in vieringen", Dominic Brügemann.

Hoe is de groep samengesteld?
Elf vrouwen en mannen van alle leeftijden. We staan allemaal nog in het volle leven. Niemand van ons is met de Vut of pensioen.

Vijf keer per jaar komen we bij elkaar ter onderlinge bemoediging en inspiratie. Dan verdelen we ook de taken. Twee 'dolpelingen' bereiden telkens samen een viering voor. De een zorgt voor de overweging, de ander voor de liturgie met liederen en gebeden. Het is een klus, maar ik doe het met vreugde.

Leden werven leden

Er is volop leven in de Mariënburgvereniging. Dit nummer van MV-NU stelt u weer op de hoogte. Wanneer ieder lid er één bij vindt, kunnen we verder zoals we begonnen: met 6.000 leden. Voor het gemak hebben we de folder vast bijgesloten.

Wanneer zijn jullie begonnen?
Na het Vaticaans Concilie was er een dreigend priestertekort, alles werd minder, de kerk leger, de plicht ging eraf. Mensen kwamen alleen nog naar de kerk als ze het zelf wilden, niet meer omdat het moest. De oude garde ging er af.

De algemene stemming was toen: dat mogen we niet laten gebeuren. Dan moeten we als leken onze eigen verantwoordelijkheid nemen om het geloofsleven van de parochie mee te ondersteunen. Zo zijn we vol goede moed begonnen en we zijn nog steeds even enthousiast als vijfentwintig jaar geleden.

Waarom ben je zo enthousiast?
Daar begin ik zelf langzamerhand ook achter te komen. Ik zei al: het geeft veel voldoening. We ontvangen zelf gelukkig ook de nodige ondersteuning. Zo krijgen we 'de uitdraai', dat is hulpmateriaal van Gooi en Sticht, dat de pastores ook toegezonden krijgen. Verder heb je hier en daar nog wel eens een boek slingeren en zo begin je. In de groep bespreken we elkaars overwegingen. Het is een heel proces....

Hoe gaat dat dan?
Goeie vraag. Weet ik niet. Het is een ontwikkeling. Van buiten naar binnen toe. Van de schil naar binnen toe, naar de kern. Eerst je afzonderen. En dan opengaan voor God. En dan voel je de kracht door je heen stromen, die naar buiten komt en je de mogelijkheid geeft je te uiten

Bevalt die werkwijze?
Heel goed. Je doet het natuurlijk niet wekelijks. Je bent een keer of vijf per jaar aan de beurt. Je overlegt samen, je luistert naar de kritiek van je maatje, zo groeit en rijpt de viering in jezelf.

Voor mij persoonlijk is het belangrijk dat ik de teksten goed tot me door laat dringen en dat ik me dan afvraag hoe ik de link kan leggen naar de actualiteit, naar het leven van vandaag. Hoe kan ik het zó zeggen, dat mensen voelen, dat wat ik zeg van belang is voor hun eigen leven hier en nu?

Lukt dat?
Vaak wel. En dat geeft ook weer nieuwe inspiratie om er mee door te gaan. Je geeft niet alleen veel, je ontvangt zelf ook veel, doordat je gedwongen bent heel intens over de teksten na te denken en onder woorden te brengen wat het je doet. Het geeft ook een zekere spanning. Wel een gezonde spanning hoor, maar dat hoort er toch wel bij. Het is niet iets wat je 'even' doet. Het is een heel proces.

Wat is jouw boodschap?
Kort gezegd: Verbeter de wereld begin bij jezelf. Christus is het grote voorbeeld. Kijk naar Hem en je weet wat je moet doen. Hij is mijn grote inspiratiebron. Het hoeft allemaal niet zo groot te zijn. Het zijn vaak de kleine dingen die het hem doen: een hartelijk woord, een arm om iemand heen...

Merk je ook respons?
Heel duidelijk. Niet dat de mensen inhoudelijk nu zo veel zeggen. Dat niet. Soms zegt iemand wel eens dat het een mooie overweging was. Maar je merkt het vooral aan de stilte. Aan de intensiteit van het luisteren. Als je een speld kunt horen vallen - geen kuchje - niks - dat geeft ontzettend veel voldoening. Je krijgt natuurlijk nooit applaus, maar dat is toch eigenlijk je applaus....

Zijn er bijbelgedeelten, die voor jou veelzeggend zijn?
Ik heb voorliefde voor de brieven van Paulus aan de Korintiërs. Ook de evangeliën, vooral Matteüs. Johannes wat minder. Daar kan ik nooit zo goed in komen

Waar ligt dat aan?
Ik ben een man van de praktijk. Het moet voor mij direct werken. De brieven van de apostel Paulus aan de Korintiërs zijn heel praktisch en heel direct. Ze gaan in op de vragen die bij mensen leven en geven ook duidelijke antwoorden. Dat spreekt me aan.

Ook een praktisch en heel concreet evangelie zoals Matteüs spreekt me aan. Johannes is voor mijn gevoel wat afstandelijker, hoogdravender...

Wat doe je eigenlijk in je dagelijkse leven?
Dat zal je niet verbazen. Ik ben een techneut, maak beleidsplannen, ben betrokken bij het energiebeleid. Ik heb tientallen windmolens geplaatst. Ik ben iemand die altijd weer oplossingen zoekt voor nieuwe problemen. Die praktische inslag neem ik ook mee als ik voorga in vieringen.

Wat er gebeurt in je eigen leven... heeft dat invloed op je boodschap?
Wel degelijk. Die boodschap gaat door je heen. Door die mens die jij bent. Met je ups en downs. Met je lief en je leed. En wat je zelf meemaakt drukt een stempel op wat je zegt en hoe je het zegt. Zoals toen mijn moeder overleed. Op Kerst nog wel. Iets om nooit te vergeten. Maar het was goed. En de woorden kwamen vanzelf. Dat was iets heel speciaals...

Zou je nog iets willen zeggen?
Misschien dat ik dankbaar ben dat ik dit mag doen. Daarom ga ik er ook voor. En als ik ergens voor ga, dan ook met mijn volledige inzet.

Margriet Gosker

Wat heeft de Mariënburgvereniging u te bieden?

In oktober is er jaarlijks een congres over een actueel onderwerp.
De resultaten worden gepubliceerd in een brochure.
Vijf keer per jaar verschijnt ons periodiek MV-NU.

Wij proberen *kerken in 't klein* te vormen
waar gelijkgezinden elkaar ontmoeten.